

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

X

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Filipem Černým, Ph.D.

sídlem Slavíčkova 372/2, Praha 6

proti

žalované:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje

sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vykazání žalobce ze společného obydlí na adrese X a z jeho bezprostředního okolí dne 18. 8. 2024 ve 13:13 hodin

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalované spočívající ve vykazání žalobce ze společného obydlí na adrese X a z jeho bezprostředního okolí dne 18. 8. 2024 ve 13:13 hodin byl nezákonný.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 363 Kč k rukám advokáta JUDr. Filipa Černého, Ph.D. ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba

- Podanou žalobou se žalobce domáhá vyslovení nezákonnosti vykázání ze společného obydlí na adrese X a z jeho bezprostředního okolí obývaného s bývalou manželkou X a dvěma společnými nezletilými syny. Vykázání bylo provedeno příslušnicí žalované prap. X dne 18. 8. 2024 ve 13:13 hodin.
- K vykázání došlo poté, co na základě telefonátů obou bývalých manželů byla do místa společného obydlí vyslána hlídka policie. Ta později na policejní stanici, kde byl přítomen žalobce i jeho bývalá manželka, dospěla k závěru, že žalobce v předmětný den chytil bývalou manželku za ruku a druhou rukou sevřenou v pěst jí mával před obličejem a říkal: „uvidíš, uvidíš“. Již v předchozích dnech měl žalobce stupňovat psychické týrání bývalé manželky, pronásledovat ji v domě a vyhrožovat újmou na zdraví. Skutková verze žalobce byla odlišná, bývalá manželka jej měla verbálně napadnout, plivnout mu do obličeje a udeřit jej do levého ucha.
- Žalobce v žalobě uvedl, že nebyly naplněny podmínky ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“), postup policie je nepřezkoumatelný a pokyn vykázání nebyl formulován dostatečně určitě. Policie svůj postup založila pouze na nekritickém převzetí výpovědi bývalé manželky, výpověď žalobce zcela pominula. Jeho podání vysvětlení na policejní stanici skončilo až v 13:36 hodin, vykázán byl již ve 13:13 hodin, přestože z důvodu přítomnosti obou aktérů na policejní stanici nebyl časový tlak na urychlené vykázání. Výpověď bývalé manželky neodpovídá skutečnosti, nejednalo se o jednoznačný případ domácího násilí s jasným rozdělením rolí. I sousedé mluvili o hádkách, nikoli o jednostranných útocích. Stopy po násilí zde nebyly. Otřesení bývalé manželky mohlo být způsobeno tím, že žalobce udeřila, on začal krváčet a rozhodl se věc řešit s policií. Policie neměla dostatek podkladů, nepřistoupila k provedení SARA DN dotazníku, nezkusila vytěžít společné děti obou aktérů, se sousedy hovořila pouze neformálně a krátce. Policie k vykázání přistoupila svévolně, bez objektivních důkazů a zcela nepřezkoumatelně bez náležitého zdůvodnění.
- Rovněž vypořádání žalobcem podaných námitek proti vykázání trpí nepřezkoumatelností. Odůvodnění jednou větou, že byly naplněny zákonné znaky není způsobilé dostat požadavkům demokratického právního státu. O nepochopení institutu vykázání svědčí závěr policie, že žalobce byl vykázán, neboť existovala důvodná obava, že vzájemné útoky bývalých manželů budou pokračovat i za přítomnosti dětí. Policie přezkoumatelně nezdůvodnila, na základě jakých objektivních skutečností byl žalobce vykázán. Objektivní skutečnosti chybí. Pokyn policie je dále nezákonný z důvodu neurčitosti a nevykonatelnosti. Policistou nebyl vymezen prostor, do něž žalobce nesměl vstoupit. Není zřejmé, co znamená bezprostřední okolí. Je třeba si uvědomit, že s vykázáním byla spojena trestní odpovědnost žalobce dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Je proto třeba trvat na jednoznačném vymezení žalobcovy povinnosti.

II. Vyjádření žalované

5. Žalovaná soudu sdělila, že podklady k posouzení situace byly získány z několika policejních spisů a informačních systémů. Uvedla, že paní X byla v předmětný den otřesená. Hlídka policie hovořila s ní i s žalobcem. Sousedé uvedli, že často slyší hádky, které dle jejich názoru bývají vyprovokovány ze strany žalobce. Na policejní služebně byli opětovně vyslechnuti jak paní X, tak žalobce, který své závadné jednání negoval. Lustrací žalovaná zjistila, že stejné chování žalobce oznamovala paní X již dne 23. 3. 2024, tehdy byla přestupková věc odložena. K žalobci bylo dále zjištěno, že dne 24. 7. 2023 rozbil skleněnou výplň dveří autobusu poté, co řidič autobusu nechtěl otevřít dveře ve snaze zamezit konfliktu s žalobcem. Trestní stíhání žalobce v této věci bylo podmíněně zastaveno.
6. Dle žalované se vymezení podmínek pro vykazání neshoduje s vymezením domácího násilí, jak jej uvádí nauka. Dostupný rozsah objektivních skutečností může být omezený. Policejní hlídka obdržela informace, že k hádkám, a tedy verbálnímu násilí dochází, přičemž původcem je žalobce. Dle paní X žalobce nerespektuje oddělení prostor ve společném domě, nadává jí a vyhrožuje. Jeho zmíněná trestná činnost naznačuje, že přestože je vojákem z povolání, nedokáže ovládat své negativní emoce. Tyto remízové situace vyžadují uplatnění principu důvěry, výpověď žalobkyně byla v daném kontextu vyhodnocena jako věrohodná. S žalobcem bylo hovořeno již na místě, později na obvodním oddělení uváděl stejné skutečnosti jako při prvotním podání vysvětlení. Nelze přistoupit na to, že bránící se oběť není obětí. Dotazník SARA DN policisté využili, nejednalo se o svévolný a nedůvodný postup. Po policistech nelze požadovat úplnou jistotu, že v budoucnu dojde k útoku, postačí důvodný předpoklad.
7. Vykázání je faktickým pokynem, nikoli správním rozhodnutím. Úřední záznam o vykázání přes svou stručnost ob stojí. Zachycuje existenci domácího násilí i skutečnosti svědčící o riziku opakování útoků. Žalobce zde byl označen jako osoba násilná. Potvrzení o vykázání má pouze evidenční charakter. Žalovaná souhlasí, že formulace o vykázání z bezprostředního okolí není zcela jednoznačná, je spíše obecného rázu v duchu zákonného textu, nicméně důležité je společné obydlí, které jednoznačně vymezeno bylo. Ani případná vadnost potvrzení o vykázání nemůže mít vliv na platnost a účinnost vykázání. Námitky žalobce byly přezkoumatelně vypořádány v úředním záznamu o vyhodnocení námitek. Postup pro případ, kdy námitky nejsou shledány důvodnými, zákon nestanoví. Žalovaná se domnívá, že i v takovém případě je třeba ohroženou a vykázanou osobu vyrozumět o zamítnutí námitek. Žalovaná proto zaslala žalobci vyrozumění o posouzení námitek proti vykázání. V něm uvedla, že se seznámila s okolnostmi případu a dospěla k závěru, že zákonné podmínky vykázání byly splněny, proto je námitka nedůvodná.
8. Pokud pprap. X v úředním záznamu zmínil obavu, že vzájemné konflikty budou pokračovat před nezletilými dětmi, nejde o přesné konstatování důvodů vykázání, nicméně správní spis o vykázání jasně hovoří o rozdělení rolí násilné a ohrožené osoby, přičemž i Nejvyšší správní soud uvádí, že v případě pochybností je třeba upřednostnit zájmy nezletilých dětí před zásahem do soukromého a rodinného života dospělé osoby.

III. Replika

9. Žalobce na vyjádření žalované reagoval nejprve poukazem na to, že na vykázání navázalo nařízení předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí, k němuž přistoupil Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 27. 8. 2024, č. j. 0 Nc 8028/2024-16. Krajský soud

v Ústí nad Labem – pobočka Liberec však následně usnesením ze dne 10. 10. 2024, č. j. 36 Co 300/2024-57, vyslovil nezákonnost předběžného opatření s tím, že domácí násilí nelze mít za osvědčené a že navrhovatelka – paní X pouze obecně tvrdí domácí násilí, což policejní orgán převzal. Dle popisu se jedná o typický partnerský konflikt, který nevylučuje ani případné nevhodné chování odpůrce – žalobce k navrhovatelce.

10. V navazující replice žalobce uvádí, že od žalované obdržel vyrozumění o posouzení námítky proti vykázání, které však neobsahuje odůvodnění závěru o nedůvodnosti námítky. Pokud žalovaná odůvodnila vypořádání námitek v úředním záznamu, který ponechala ve spise, ale nepředala žalobci, jde o neakceptovatelný postup. Nedostatečné je odůvodnění v úředním záznamu o vykázání, validní zhodnocení nepředkládá ani úřední záznam o vypořádání se s námitkami, který je nadto irelevantní. Policejní orgán nepředložil žádné konkrétní důkazy o tom, že by žalobce představoval bezprostřední hrozbu pro bývalou manželku nebo děti, neprovedl řádné šetření a neověřil tvrzení X, která byla jediným podkladem pro vykázání. Ze spisu neplyne, že by policisté provedli lustraci žalobce ohledně dřívějších incidentů před přistoupením k jeho vykázání. Policejní orgán se při vyhodnocování hrozby útoku neřídil svou vlastní metodickou příručkou. Odpovědi v dotazníku SARA DN byly nesprávně interpretovány, nebylo provedeno dostatečné šetření za účelem ověření jejich pravdivosti. Policejní orgán před vykázáním nevyčkal na ukončení výsledku žalobce.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vykázání žalobce bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
12. Podle § 82 s. ř. s., každý kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
13. Aktivní legitimace v řízení o zásahové žalobě svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Tvrzení o přímém zkrácení žalobce na právech postupem žalované, která jej vykázala ze společného obydlí postupem podle § 44 zákona o policii, je konkrétní a reálné. Z judikatury správních soudů vyplývá, že tvrzené jednání pojmově může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81; rozsudky NSS i krajských soudů dostupné na www.nssoud.cz). Podmínku aktivní procesní legitimace žalobce má soud za splněnou.
14. Pokud jde o legitimaci pasivní, není sporu o tom, že vytýkané jednání je přičitatelné žalované (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 9. 2019, č. j. 15 A 209/2018-86).
15. Žaloba byla podána dne 18. 10. 2024, tedy ve dvouměsíční subjektivní i jednoroční objektivní lhůtě od tvrzeného nezákonného zásahu ze dne 18. 8. 2024, a podle § 84 odst. 1 s. ř. s. je včasná.
16. U deklaratorních žalob proti netrvajícím zásahům není nutné trvat na vyčerpání jiných právních prostředků ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s., žaloba je tedy přípustná.

17. Podle § 44 odst. 1 věta první zákona o policii platí, že lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí.
18. Podle § 44 odst. 3 věta první zákona o policii, vykázání oznámí policista ústně vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti ohrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání.
19. Podle § 47 odst. 1 věta první zákona o policii, územní rozsah prostoru, na který se vykázání vztahuje, určí policista podle míry požadavku účinné preventivní ochrany osoby ohrožené útokem.
20. Pokud jde o skutečnosti stěžejní pro výrokovou část tohoto rozsudku, ze správního spisu, jakož i ze souladných vyjádření obou účastníků především plyne, že žalobce byl vykázán ze společného obydlí na adrese X a z jeho bezprostředního okolí, které nebylo jakkoli určeno. Takový postup je však rozporný s výše uvedenými ustanoveními zákona o policii. Z nich plyne, že ačkoli zákonodárce (zcela logicky v jeho pozici tvůrce obecné právní úpravy vztahující se na široké spektrum situací) využívá neurčitého právního pojmu „bezprostřední okolí“, je policista (v pozici orgánu řešícího konkrétní a zcela individualizovaný případ) povinen dát tomuto neurčitému právnímu pojmu konkrétní a individualizovaný obsah. Tuto povinnost policisty není třeba ani jakkoli složitě dovozovat, neboť zcela zřetelně plyne z výše citovaného ustanovení § 47 odst. 1 zákona o policii ve spojení s § 44 odst. 1 téhož zákona. O individualizovaném územním rozsahu vykázání pak musí být zainteresované osoby informovány skrze potvrzení o vykázání dle § 44 odst. 3 zákona o policii.
21. Shodné závěry ostatně uvádí i komentář ŠTEINBACH, M., ŠLESINGER, R., ZIMMERMANN, M., BÍLEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. *Zákon o Policii České republiky: Komentář*. Wolters Kluwer Dostupný z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X. § 44 a § 47, dle něž *„Součástí potvrzení o vykázání však musí být vymezení, o jaké společné obydlí se jedná (adresa, popis), vymezení bezprostředního okolí, v němž se nemá násilná osoba zdržovat (vzdálenost, vytyčením bodů) ... Územní rozsah prostoru, na který se vykázání vztahuje, je povinen určit policista podle míry požadavku účinné preventivní ochrany ohrožené osoby. Musí se však jednat pouze o bezprostřední okolí společného obydlí. Bezprostřední okolí je tzv. neurčitý právní pojem, jehož obsah a význam nelze přesně a úplně vymezit, resp. nelze jej uspokojivě a plnohodnotně pozitivněprávně definovat. Jeho aplikace proto vždy závisí na odborném posouzení v každém individuálním případě a vymezení jeho obsahu je úlohou policisty v kontextu s posuzovanou konkrétní věcí. Územní rozsah lze určit vzdáleností (např. 200 metrů od obydlí) či vytyčením bodů.“*
22. V daném případě je v úředním záznamu o vykázání ze dne 18. 8. 2024 uvedeno, že žalobce je vykázán: „Ze společného obydlí: na adrese X“ a níže v úředním záznamu je uvedeno: „jakož i z jeho bezprostředního okolí:“. Posledně citovaná pasáž „jakož i z jeho bezprostředního okolí:“ končí dvojtečkou, z čehož je zřejmé, že i vzor (šablona) úředního záznamu o vykázání, který vykazující policistka využila, předpokládá v souladu se zákonem o policii, že také bezprostřední okolí společného obydlí bude v úředním záznamu o vykázání

konkrétně definováno. V řešené věci však zůstalo toto místo za dvojtečkou prázdné. V potvrzení o vykázání je pak ohledně územního rozsahu uvedeno, že policistka vykázala žalobce ze společného obydlí na adrese X jakož i z jeho bezprostředního okolí.

23. Z uvedeného plyne, že nejde o žádný dílčí nedostatek nevýznamného potvrzení o vykázání, snad v podobě chyby v psaní, jak naznačovala žalovaná ve vyjádření k žalobě. Bezprostřední okolí společného obydlí nebylo v dané věci jakkoli specifikováno, když bližší informace o územním rozsahu vykázání není přítomna ani v potvrzení o vykázání, které je relevantním dokumentem pro vykázanou i ohroženou osobu, ale ani v úředním záznamu o vykázání či jakékoli jiné součásti spisového materiálu. Žalovaná ani netvrdí, že bezprostřední okolí bylo ve věci blíže určeno, pouze argumentuje, proč setrvání v obecné poloze není pochybením. Soud konstatuje, že nedostatečné vymezení územního rozsahu vykázání, které se nevztahuje jen na samotný společný dům, nelze zlehčovat, neboť nejde o podružnou či nevýznamnou informaci. Přesným vymezením územního rozsahu vykázání je stanoven exaktní rozsah povinnosti vykázané osoby. Žalobce důvodně podotýká, že porušení policistou stanovené povinnosti pro něj může mít i trestněprávní důsledky. Tím spíše je zřejmé, že zákonný požadavek na přesné vymezení územního rozsahu vykázání sleduje významný cíl. Označení adresy společného obydlí s dodatkem, že nelze vstoupit ani do bezprostředního okolí je bez dalšího nedostatečné.
24. V dané věci nelze zjistit, kde je hranice místa, kam žalobce po vykázání již nemohl vstoupit. Pojem bezprostřední okolí lze vyložit různě, proto jej ostatně zákonodárce využil, aby mohl být naplněn různým konkrétním obsahem v různých případech. Zvolené stanovení povinnosti neurčitým způsobem je rozporné se shora citovanou právní úpravou. Soudu je nadto i z jeho činnosti známo, že policisté se v jiných případech vykázání správně nespokojují s neurčitým pojmem bezprostřední okolí, ale naopak toto bezprostřední okolí, kam vykazovaná osoba vstoupit nesmí, definují. Typicky se tak děje stanovením konkrétní vzdálenosti, na niž se vykázaná osoba nesmí přiblížit k domu, byť lze zvolit i jiná řešení, jak uvádí výše citovaný komentář. Lze tedy shrnout, že v řešené věci nebyl dostatečně určitým způsobem definován územní rozsah vykázání. Vykázání proto trpí nezákonností, neboť popsany postup odporuje výše uvedeným ustanovením zákona o policii.
25. Další problematickou otázkou je reakce žalované na námitky žalobce proti vykázání, resp. seznámení žalobce se stanoviskem žalované k podaným námitkám. Nejvyšší správní soud v právní větě rozsudku ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39, na nějž mj. odkazuje i žalovaná, uvedl, že: *„Přes pojmovou neformálnost faktického úkonu vykázání ze společného obydlí je správní orgán povinen, pokud vykázaná osoba vznese námitky dle § 44 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tyto přezkoumatelným způsobem vypořádat, neboť faktický úkon vykázání a vypořádání námitek vykazované osoby proti němu nelze pro účely posouzení nezákonnosti zásahu od sebe oddělovat. Vzhledem k závažnosti důsledků vykázání pro vykazovanou osobu nutno vyloučit prostor pro libovůli správního orgánu. Nepřezkoumatelné vypořádání námitek je v rozporu s jejich smyslem, neboť tím je právě vyloučení libovůle při vykázání.“*
26. Ze spisového materiálu a ze souladných stanovisek obou účastníků je zřejmé, že na námitky žalobce reagovala žalovaná vypracováním přibližně třístránkového úředního záznamu o vyhodnocení námitek ze dne 22. 8. 2024, který byl založen do policejního spisu a nebyl žalobci doručen či jinak oznámen. Žalobci bylo doručeno pouze vyrozumění o posouzení námitek proti vykázání ze dne 22. 8. 2024, č. j. KRPL-80327-16/ČJ-2024-180510, v němž bylo po sdělení, že žalovaná se námitkami zabývala, v jediné větě uvedeno, že podmínky

vykázání shledala žalovaná splněnými, není důvod k ukončení vykázání a námitka žalobce byla vyhodnocena jako nedůvodná. Žalovaná k tomu ve vyjádření k žalobě uvedla, že zákon nestanoví, jakým způsobem postupovat v případě vyhodnocení námitek jako nedůvodných. Ve světle výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu však považovala za správné žalobce o takovém vyhodnocení informovat, čemuž učinila zadost zmíněným strohým vyrozuměním.

27. Z uvedeného je zřejmé, že ve věci byly žalobcem podány námitky v souladu s § 44 odst. 5 zákona o policii. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku zdůraznil, že má-li vykázaná osoba právo podat námitky, musí být tyto námitky přezkoumatelným způsobem vypořádány. Smyslem zakotvení námitek do právní úpravy je vyloučení libovůle policisty, kdy se vykázané osobě, přestože vykázání ani vypořádání námitek není výsledkem správního řízení, musí dostat přezkoumatelné reakce na námitky. Vypořádání námitek pak může přispět k úvaze vykázané osoby, zda napadnout vykázání správní žalobou před soudem. Proto je v i zájmu žalované, aby byly námitky přezkoumatelně vypořádány a jejich podatel byl s tímto vypořádáním seznámen. Smysl přezkoumatelného vypořádání námitek je však popřen, jestliže žalovaná sice sepíše reakci na námitky (zde úřední záznam o vyhodnocení námitek), avšak vykázané osobě jej neoznámí. Nelze se divit, že žalobce silně brojí proti nepřezkoumatelnosti vykázání, resp. vypořádání námitek, jestliže mu jako reakce na jeho námitky byla doručena písemnost, která v jedné větě konstatuje, že námitky jsou nedůvodné.
28. Ani z praktického hlediska není příliš pochopitelné, že si žalovaná dává práci s několikastránkovým vypořádáním námitek, aby s tímto textem posléze žalobce vůbec neseznámila. Žalovaná má pravdu v tom, že zákon o policii exaktně nestanoví, jak postupovat v případě, že námitky jsou shledány nedůvodnými. Na druhé straně se však navazující postup logicky nabízí, zvláště pokud je žalovaná seznámena s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, na nějž sama ve vyjádření odkazovala. Žalobci se musí dostat přezkoumatelného vypořádání jeho námitek. S tím je imanentně spojeno, že s textem, který žalovaná v reakci na námitky vypracuje, také seznámí žalobce, který námitky podal. V opačném případě se ztrácí smysl právní úpravy námitek a požadavku přezkoumatelné reakce na ně. Jednověté odůvodnění, kterého se žalobci po podání námitek dostalo, skutečně nebylo přezkoumatelnou reakcí na námitky.
29. Žalobce se za takové situace až v soudním řízení dozvídá, že na jeho námitky bylo reagováno ještě jiným způsobem, než v jemu doručeném vyrozumění o posouzení námitek, které mj. neobsahuje ani zmínku o existenci úředního záznamu o vyhodnocení námitek. Popsaný postup žalované odporuje podstatě a smyslu právní úpravy námitek proti vykázání a ve sféře žalobce se ke dni podání žaloby projevil stejně, jako by jeho námitky nebyly vůbec vypořádány. To je i s ohledem na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu nepřípustné.

V. Závěr a náklady řízení

30. Z uvedených důvodů považuje soud realizované vykázání za nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. V souladu s § 87 odst. 2 věta první s. ř. s. proto vyslovil, že zásah žalované byl nezákonný. Vzhledem ke shledání nezákonnosti zásahu již z uvedených důvodů nepovažoval soud za potřebné věnovat se vypořádání dalších žalobních bodů, zejména

samotnému naplnění zákonných předpokladů pro přistoupení k vykázání v dané situaci. Takové posouzení by patrně vyžadovalo provedení výsledku zainteresovaných policistů, což by soud vzhledem k jiným již zřejmým důvodům nezákonnosti zásahu považoval za nehospodárné a nadbytečné. Ve věci soud rozhodl aniž nařídil jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce a žalované.

31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Žalobce byl se svou žalobou úspěšný, soud mu proto proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč, odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby v celkové výši 10 820 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, a 1 úkon právní služby učiněný již v roce 2025 – podání repliky – v sazbě 4 620 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025; srov. přechodné ustanovení vyhlášky č. 258/2024], paušální náhradou hotových výdajů ve výši 1 050 Kč (2 x 300 Kč a 1 x 450 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 advokátního tarifu v příslušném znění) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 2 493 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 16 363 Kč. Soud žalované uložil, aby náhradu takto vyčíslených nákladů řízení zaplatila žalobci k rukám jeho advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. března 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu